

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: a) **K. S.**, zastoupené JUDr. Blankou Šimkovou, advokátkou se sídlem Masarykovo nám. 1484, Pardubice, b) **V. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) **Ing. I. H.**, 2) **J. H.**, 3) **Ing. J. P.**, 4) **Ing. J. P.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010, čj. ODSHI-48870/2010-Sv, o kasační stížnosti žalobkyně a) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 14. 4. 2011, čj. 52 A 58/2010 - 63,

t a k t o :

Návrh žalobkyně a) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Krajský soud v Hradci Králové shora označeným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010, čj. ODSHI-48870/2010-Sv, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Rohozná ze dne 18. 3. 2010, čj. 159/2010. Tímto rozhodnutím obecní úřad určil, že na parcele ve zjednodušené evidenci p. č. X v obci R. a v k. ú. R. u P. se v místě mezi studnami nacházejí veřejně přístupné účelové komunikace.

II.

[2] Žalobkyně a) (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

[3] V podání ze dne 28. 6. 2011, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 6. 2011, stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdila, že jí bylo doručeno rozhodnutí Městského úřadu Svitavy, odboru výstavby, ze dne 26. 5. 2011, čj. 60219-10/OV-1194-2010/hoa, kterým byly dodatečně povoleny stavební úpravy hospodářských částí domu č. p. X v R. včetně souvisejících doplňkových staveb – retenční nádrže, jímky a hnojiště, proti němuž v zákonné lhůtě podala odvolání.

[4] Stěžovatelka tvrdila, že „(n)a základě tohoto rozhodnutí pak vyvstala nutnost podat návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť pokud by bylo dodatečné povolení stavebních úprav...pravomocně ukončeno do doby(,) než bude rozhodnuto o kasační stížnosti, stěžovatelce – výlučné vlastníci parc. č. X – ZE v kat. území R. u P., by byla způsobena vydaným dodatečným povolením výše uvedených stavebních úprav nenahraditelná újma“.

III.

[5] Nejvyšší správní soud především připomíná, že odkladný účinek kasační stížnosti lze přiznat pouze v případě nenahraditelné újmy hrozící stěžovateli v důsledku výkonu rozhodnutí nebo jeho jiných následků, pokud se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s. za použití § 107 s. ř. s.).

[6] Stěžovatelka však v návrhu na přiznání odkladného účinku nevysvětlila, proč by nepřiznání odkladného účinku její kasační stížnosti způsobilo nenahraditelnou újmu v jejích právech, resp. jakým způsobem by se tak mělo stát. Nenahraditelná újma, která by stěžovatelce při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, přitom musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, čj. 6 Afs 25/2003 - 59). Obecné tvrzení stěžovatelky, prosté jakékoliv argumentace stran domnělého nebezpečí nenahraditelné újmy, neskýtá dostatečnou oporu pro závěr, že by jí nenahraditelná újma skutečně hrozila. Stěžovatelka navíc své nekonkrétní tvrzení nijak neprokazovala. Je přitom její věcí, aby svědomitě přistupovala k ochraně vlastních práv. Nelze se legitimně domnívat, že pasivní přístup stěžovatelky zdejší soud nahradí vlastní vyhledávací činností. Takový postup by nevyhovoval dispoziční zásadě ovládající řízení o kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl, že stěžovatelkou označené rozhodnutí o dodatečném povolení stavebních úprav dosud ani nenabylo právní moci, neboť se proti němu stěžovatelka, jak ostatně sama tvrdí, v zákonné lhůtě odvolala. Teprve výsledek odvolacího řízení by přitom mohl teoreticky vyvolat následky v právní sféře stěžovatelky.

[8] Nejvyšší správní soud neshledal návrh na přiznání odkladného účinku důvodným, proto jej zamítl (§ 73 odst. 2 s. ř. s. za použití § 107 s. ř. s.). Tím tento soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně 29. července 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu

